

Úvodní slovo

Vítejte v novém školním roce, který se už řádně rozjel. Měli jsme tu podzim jak malovaný a snad se příjemné slunečné počasí ještě na chvíli vrátí. Přeji všem mým čtenářům, aby se letos pochmurná podzimní nálada vůbec nedostavila, ale aby se naopak všichni dlouho těšili z té barevné krásy kolem.

Vaše Buňka

Pomáháme

Rozhodli jsme se jako škola zúčastnit sběrové akce Víčka pro Lucinku. Jejím cílem je nasbírat co nejvíce barevných víček od PET lahví, za jejichž prodej získají rodiče malé Lucinky Švecové z Hlušovic potřebné finance na speciální lázeňskou léčbu nemocné Lucinky. Tímto moc děkujeme všem, kteří víčka nosí a kterým není lidský život lhostejný. Zatím máme dva velké pytle a sbíráme dál až do konce tohoto roku, kdy odvezeme nasbíraná víčka na sběrné místo, které je v Chlumci.

Heslo: SBÍREJME SPOLU

EKO

zprávičky z naší školičky

SVĚTOVÝ DEN EKOŠKOL

Dne 7. listopadu se chystá naše škola zapojit do oslavy Světového dne Ekoškol (World Days of Action). V tento den uspořádají žáci a studenti ekoškol z celého světa akce zaměřené na zlepšení životního prostředí. Během zmíněného jediného dne se na mnoha školách po celém světě změní něco k lepšímu. A navíc - tyto změny vyvolají a uskuteční sami žáci! Přehled a umístění škol zaregistrovaných na tuto světovou akci lze nalézt na mezinárodní internetové stránce www.eco-schools.org/wda, kam školy pod svůj profil vkládají i obrázky, videa a další dokumenty týkající se jejich akce.

I my se připojíme k tomuto jedinečnému dni svým **projektem z oblasti energie s názvem „Když nahradíš klasiku, nauč se novou taktiku“**. Propagační film k tomuto projektu, na jehož tvorbě se podíleli žáci našeho 9. ročníku, lze zhlédnout na webových stránkách školy. Díky této velmi zdařilé videoupoutávce získal náš projekt dotaci z grantové výzvy „Životní cyklus světelných zdrojů“, kterou vyhlásilo na začátku září sdružení Tereza ve spolupráci se společností Ekolamp s.r.o. K naší obrovské radosti byl projekt vybrán mezi 9 podpořených projektů z celé ČR a tuto radostnou zprávu

Záběr z propagačního filmu

Která jsou asi lesní?

jsme obdrželi 3. října. Díky projektu jsme získali částku 14 100,- Kč, kterou využijeme na nákup úsporných svítidel a následně pak ročně uspoříme nemalou částku za elektřinu. Kromě toho se postaráme o správné nakládání s vysloužilými úspornými zářivkami a abychom v oblasti svícení inspirovali i naše spoluobčany, uspořádáme právě 7. listopadu velkou osvětovou akci o ekologickém svícení jako hlavní část našeho projektu. Naším spoluobčanům poskytneme spoustu zajímavých informací a rad o úsporných svítidlech a o jejich ekologické likvidaci pro případ, že jim doslouží. Lákadlem k účasti může být pro mnohé i dar v podobě úsporné žárovky.

Žáci Ekotýmu školy

EKODEN - POSTŘEHY NAŠEHO ZVLÁŠTNÍHO ZPRAVODAJE VÍTKA Jílové u Děčína 3.10. 2012

Dne 3.10. 2012 se škola ZŠ Povrly zúčastnila Ekodne v obci Jílové u Děčína.

Už přijíždí autobus s Povrláky a naši hrdinové jdou hrdě po trávníku. Seznamují se se svým vedoucím Járrou a právě jdou do příkopu Jílovského zámku, kde se setkávají s jinými školami. Pátou třídu reprezentují: Vít Řezáč, Vojtěch Pokorný, Josef Trejbal a Zuzana Kreibichová.

Povrlští šikulové z jílovského Eko dne

V příkopu jsou seznámeni s tím, co je v tento den čeká.

Právě vchází do zámku, kde si odkládají své svršky a už vycházejí ven, kde čekají, až na ně přijde řada. Konečně jdou na start první disciplíny tzv. „Jílovské hody“, házení jim jde dobře a už jsou zase zpět. Vcházejí do podivné komory, kde je Jílovské peklo. Už jsou zpět a přesouvají se do jedné budovy školy, kde je čekají další úkoly. Třídí odpad, určují lesní zvířata, vyplňu-

jí křížovku, poznávají druhy ohňů, určují správné názvy památek v našem kraji. Dodělali úkoly, které jim šly, a jdou do další budovy školy. Zde mají oběd, ale vypadá to, že jim nechutná. Pozor, vracejí se zpět do zámku, kde je čeká vyhodnocení.

Povrly vyhrávají skoro všechny soutěže. Jsou vyhlášeny jako nejlepší škola. Hurá.

Jsem rád, že jsem mohl být u toho.

V Libově Vít Řezáč 18.10.2012

CO SE DĚJE V „PĚTCE“

PÁTÁCI „OBJEVUJÍ“ OBJEVENÉ

Vyzkoušet si Archimédův zákon v praxi, poznat, které předměty plavou, neplavou, to byl cíl pětihodinového bádání v páté třídě.

Žáci pracovali ve skupinách. Každý si mohl na vlastní kůži vyzkoušet, zda plave zátka korku či dřevo, plast i jiná tělesa. Bádání předcházelo velice pečlivé učení o tom, co je objem, vztahová síla, hustota. Pátáci se naučili vážit, vyslovovat hypotézy, zapisovat svá pozorování a diskutovat o svých zjištěních. Tento den se všem líbil.

Toto zkoumání nám umožnila Pedagogická fakulta v Ústí nad Labem, která nás požádala, abychom vyzkoušeli v praxi sepsané pokusy v projektu Prisci-net. Zajímavé na tomto projektu je, že tyto pokusy dělali i jiní žáci v různých zemích. Jsme rádi, že jsme mohli být u toho.

Mgr. K. Kubíčková

HOUBY

Dne 3. 10. na naší škole proběhla přednáška o houbách.

Pátá třída se společně sešla se čtvrtou třídou v interaktivní učebně. Samozřejmě tam nechyběl ani pán s houbami. Než začala přednáška, mykolog z košíku vyndal čerstvě natrhané houby. Svoji přednášku začal tím, že nám ukázal fotky různých hub.

Kluci ze 4. třídy (Honza a Dominik) ochutnali například holubinku, která pálila jako chili paprička.

Měli jsme také rozeznat, které houby jsou sladké nebo pálivé.

Čichali jsme k houbám, a některé

z nich voněly jako ryby. Během zajímavé přednášky se rozdalo i hodně odměn.

Na závěr byly otázky, soutěže o houbách a Kája přečetla básničku „MUCHOMŮRKA“.

Chodíme velmi rády na houby a díky této přednášce už víme, jaké houby jsou nebezpečné, a které můžeme bez obav sbírat.

Přednáška o houbách se nám líbila.

**Tereza Pizingerová,
Tereza Pešťáková**

JAK BY MOHL VYPADAT ROZHOVOR MEZI REPORTÉREM, UČITELEM, ŽÁKEM A PANEM HOUBAŘEM.

Přednáška o houbách

R - reportérka; Ž - žák

M - mykolog; U - učitelka

R „Libila se ti přednáška o houbách?“

Ž „Libila, protože pán ukazoval moc krásné houby a říkal o nich zajímavosti.“

U „Mě překvapilo, že houby byly čerstvé, ráno natrhané, a že pán přinesl pro děti sladkou odměnu.“

R „Kolik hodin trvala přednáška?“

Ž „Asi tak 1 hodinu.“

R „Jakou zajímavost si odnášíš domů?“

Ž „Dozvěděl jsem se, že některé žampiony jsou jedovaté, některé chutnají jako chilli, pak jsme také mohli přivonět k houbám, které voní jako kokos a některé „smrdí“ jako svítiplyn.“

R „Vykřikovaly děti?“

M „Ne, děti byly hodné“

R „Jaká byla znalost dětí?“

M „Děti byly šikovné a na mé otázky uměly dobře odpovědět.“

R „Myslíte si, že se dětem přednáška líbila?“

M „Nevím, to záleží na nich, jaké mají zájmy a co je baví.“

R „Co se vám líbilo?“

U „Líbilo se mi, že pán přinesl i sladkou odměnu pro děti, které uměly dobře odpovědět.“

R „Vykřikovaly některé děti?“

U „Ne, děti nevykřikovaly.“

R „Líbilo se Vám v Povrlech?“

M „Přednáška se mi moc líbila.“

**Filip Danihelík, Patrik Škoda,
Adéla Janoušková,
Sabina Hejduková**

DEN S POLICISTOU

V úterý k nám do třídy přišel policista. Vybral dva žáky, které označil za zloděje. Byli jsme to my dva.

Jirka vypráví svůj zážitek:

„Policista mě požádal, abych předstíral, že jsem zloděj a otevřel okno.“

Pak nám předváděl, jak se provádí sejmutí otisků.

Vzal šedý speciální prášek a potřel jím sklo, izolepou sejmul otisky prstů.

Po ukázce jsme policistovi pokládali různé otázky.

Třeba, že se zloděj může navonět parfémem a tím zamaskuje svůj pot a pach.

Také nám kriminalista vysvětloval, že kdyby se zloděj stále voněl, tak ho odhalí a pojmenují případ např. „Voňavka“ a určitě by zloděje brzy dopadli.

Pak jsme si mohli vyzkoušet speciální baterky a svítili do plastových kruhů.

Vědeckí pracovníci

Tyto baterky pomáhají odhalit složitější stopy.“

Pepa vypráví: „Také jsme mohli vidět, jak se odebírá DNA.“

Pokusným králikem jsem byl já. Víte, jak se to provádí?

Vezme se plastová zkumavka a v ní je špejle omotaná vatou, vypadalo to jako štouchátko do uší. Špejlí se vzal vzorek slin z kapes ve tvářích.

Na závěr přednášky nám policista (daktyloskop) sejmul otisky prstů a další hodinu jsme zkoušeli, jaký typ papírámků máme.“

**Jiří Verbný, Pepa Trejbal,
p.učitelka**

STROJE

Dne 8. 10. se v naší třídě vyráběli stroje z Merkurů.

Mám dojem, že se mi práce moc nepodařila.

Chtěl jsem vyrobit magnetický jeřáb, ale vznikl z toho Fandův magnetický tahač.

Nejhorší pro mě bylo, když jsem se dozvěděl, že budeme hrát hru „Na patentový úřad.“

Měl jsem trochu obavy, že svoji práci neobhájím a nedostanu razítko.

Dopadlo to dobře, můj vynález byl patentován a zapsán do knihy vynálezů. Tento den se mi velice líbil, hlavně montování strojů, které jsme předváděli i paní učitelce Peřichové a spolužákům.

Všechny stroje se líbily a všechny fungovaly, například „Vojtův odsávací nafta“ nebo Jirkův „Větrník“.

Při matematice jsme své stroje rýsovali a kótovali, v českém jazyce jsme tvořili popis a návod na montáž.

Fanda Kumšta

PŘEPIS HLAVNÍCH ZPRÁV TV PRIMATÝNA

Málková Kristýna

„Dobrý večer, milí diváci, vítám Vás u dnešních televizních zpráv.“

„Dnes tu máme ohromnou zprávu.“

Na ZŠ v Povrlech, v páté třídě, proběhla přednáška o kůži od policejního technika.

Žáci se velice podrobně, i na vlastní kůži, seznámili s prací kriminalisty-daktyloskopa.

Všem pátákům se přednáška moc líbila.

Daktyloskop ukazoval svoje kufrы a jejich vybavení, kluci je mohli potěškat a byla to „fuška“

Policista si vybral Jiřího a Pepu jako zloděje.

Jiřího si vzal na ukázkou, jak se zloději dostanou do budovy oknem.

Jirka si vzal květináč a dal ho na stranu, potom otevřel okno. Na okně samozřejmě zanechal otisky, které pak policista sejmul ze skla.

Jako druhého zloděje si vybral kriminalista Pepu, na kterém předváděl žákům, jak se určuje DNA.

Také se žáci dozvěděli, k čemu všemu jsou policejní psi. Zajímá Vás to? Např. jsou cvičení na drogy, někteří mohou najít i lidi v závěších.

Dětem se také moc líbily baterky, kterými byly vidět otisky prstů na skle, ale to, co se dětem líbilo úplně nejvíce, byly jejich otisky prstů, které jim policista sejmul ze sešitu.

Co říci závěrem? Na co si máte dát pozor?

Až někdy půjdete loupit, tak jedinec v rukavicích a navonění pokaždé jiným parfémem.

Pak si také dejte pozor na svou DNA, pomocí něčeho tak malého, co vypadá jako špejle do uší, se může odhalit velký zločin.

To je pro dnešní večer vše a já se na Vás budu těšit ve 22:30 hned po rodinném seriálu Pelena“.

„Příjemný večer“

Málková Kristýna

OSMÁCI kriminalisty

DAKTYLOSKOPIE

V úterý 16.10. nás ve škole navštívil pan policista, který se zabývá velice zajímavou prací v oboru kriminalistiky a přišel s ní seznámit osmou třídu.

Osmá třída si během této přednášky mohla vyzkoušet, jaké to je být policistou, a dozvědět se, jaké pomůcky využívá policie v tomto oboru.

Žáci si během přednášky také mohli sami vyzkoušet, jaké to je otisknout si své prsty.

Pan policista dokonce nechal kolovat během přednášky mezi žáky kufr, který obsahoval různé náčiní, využívané v tomto oboru. V kufru jste mohli nalézt různé štětečky, baterky, které nejvíce žáky nadchly, a také různé folie a magnetické prášky.

Celá třída si mohla různé předměty prohlédnout, a dokonce pokládat různé otázky, na které kriminalista ochotně

odpovídal.

Pro osmou třídu to bylo velice naučné, a dokonce si někteří jedinci přáli, aby se podobné přednášky na naší škole konaly častěji.

Petra Pocklanová

V úterý k nám přišel pan policista Jiří Poura. Povídal nám o různých kriminálních metodách jak usvědčit pachatele. Nejdřív o daktyloskopii. Daktyloskopie je o otiscích prstů. Protože žádný člověk nemá stejné otisky, je to přesvědčivý důkaz. Ukazoval nám, co všechno se používá - speciální štětky, daktyloskopický prášek a folie. Věci nám nechal kolovat po třídě a my jsme si je mohli vyzkoušet.

Potom jsme si vyzkoušeli přímo techniku snímání otisků prstů.

Nejdřív se na otisk nanese prášek, aby se zviditelněl a poté se přenesl na

průhlednou folii s bílým podkladem. Potom nám posílal další pomůcky například na získání DNA. Přednáška byla hodně zajímavá.

Lada Řezáčová

Policista Jiří Poura přednášel, jak vy pátrat zločince po vraždě, loupeži a podobných událostech. Kriminalista nám přivedl ukázat daktyloskopické prášky na odhalování otisků prstů, daktyloskopickou folii na převzetí otisků do laboratoře a různé novodobé baterky. Zkoušeli jsme si najít daktyloskopické otisky na okně, pomocí prášku, folie a různé velkých štětečků. Poté nám ukázal, že se dá zloděj vyzkoumat i s využitím DNA, pomocí DNA - testu. Také nám ukázal své věci k fotoaparátu a časopis, kde jsou všechny věci, co kriminalisté potřebují. Přednáška byla velmi poučná a líbila se nám.

Filip Zajíc

TOULKY podzimní PŘÍRODOU

POVRLSKÁ ŠLAPKA

Jako každý rok se konala Povrlská šlapka. Tento rok Šlapku navštívilo mnoho lidí, oproti minulému, kdy počasí bylo ošklivé a pršelo. Cestou se jako obvykle táhlo mnoho soutěží, které nebyly jenom na silnici, ale také v přírodě, například zatloukání hřebíků, házení míčků do kruhu anebo házení obručí na koně. Po cestě jste si mohli natrhat jablka a sem tam i nějaké ořechy a hrušky a nesmí se zapomenout taky na sladkosti, které mohly děti obdržet na stanovištích. Já osobně jsem byla na stanovišti, kde si mohly děti vybrat, jestli si chtějí dát na hlavu sáček plný kuličkami, anebo nést vajíčko na lžičce. Myslím, že se jim tato atrakce velmi líbila. Poté, co jste si prošli celou trasu podzimní přírodou z Povrlů až do Mašovic, jste si mohli konečně odpočinout. Na konci Šlapky jste si mohli opéct špekáček a podívat se na velblouda a další zvířata na farmě. Myslím si, že tento ročník Povrlské šlapky se velmi vydařil a už se moc těším na další Šlapku a doufám, že se vydaří jako tento rok.

Dominika Škodová

V SOBOTU 6. ŘÍJNA SE KONALA POVRLSKÁ ŠLAPKA

Já s mojí rodinou jsme ráno vyšli, abychom se rychle zapsali a mohli vyrazit na několikakilometrový výšlap.

Počasí bylo celkem dobré a ani nepr-

šelo, na rozdíl od minulého roku.

Při zápisu nám paní ředitelka dala papír, kde bylo osm okének na razítka. Jako každý rok nám byla paní ředitelka ukázat svého obrovského psa.

Na prvním stanovišti jsme si mohli vyzkoušet naší přesnost v hodu do dálky.

Dostali jsme tenisové míčky a zkoušeli se co nejvícekrát trefit. Za nás ne až tak obdivuhodný výkon jsme dostali razítko a sladkou odměnu. Cesta k dalšímu stanovišti vedla po silnici krásnou krajinou. Na druhém stanovišti nás zkoušeli z hodu obručí na dřevěnou hlavu koně. V této disciplíně se nám vedlo o něco lépe.

Po této disciplíně nám došlo, že jsme si nevzali žádnou svačinu, ale naštěstí byla po cestě spousta sladkých jablek a hrušek. Třetí soutěž byla kousek od Mašovic, už si moc nepamatuji, co se tam dělo. Téměř na konci Mašovic byla čtvrtá disciplína, kde se různě těžkými míčky házelo na terč položený na zemi. Za Mašovicemi na louce byla soutěž v zatloukání hřebíků, kterou vedly Adélka Dolinská a Kačka Utišilová. Šestá soutěž byla jen o kousek dál, tam jsme házeli míčkem do pyramidy z plechovek. Sedmá disciplína byla schovaná v lese, bylo zde ručkování po lanech zavěšených mezi stromy, anebo vyšplhat po laně na

strom. Už nám zbývalo jen jedno razítko. U Mirkova nás zaujali koně a hlavně oslík. Tam jsme strávili alespoň půl hodiny. Před cílem byla poslední soutěž a tou bylo projít se na chůdách. Musím se přiznat, že tuto jedinou jsme přeskočili. Po příchodu na farmu jsme dostali buřtu i přesto, že nám chybělo poslední razítko.

Jediné, co nám vadilo, bylo to, že celou cestu foukal velice silný a studený vítr.

Při odchodu z farmy ukazovali lamu a velblouda.

My jsme se poté odchýlili z trasy a šli se podívat na hrad Blansko, který leží nedaleko.

Tereza Pechová

To bychom si měli uvědomit

■ ETIKA

Etika se dá brát v podstatě jako filozofie, jejíž smysl je v tom, aby lidem ukázala rozdíl mezi dobrem a zlem. Snaží se nám ukázat, co je smysl života, zdůrazňuje jedinečnost každého z nás, přičemž nám často předhazuje naše svědomí.

Dalo by se říct, že dost úzce spolupracuje s morálkou, ale morálka mi přijde daleko omezenější z hlediska výkladu toho, co je dobré a co zlé. Má jasně daná jakási pravidla, kdežto etika dává mnohem větší volnost pro vlastní pohled na probíranou věc. O tom ale filozofie nejspíš je.

■ ETIKA NOVINÁŘŮ

Žurnalistický kodex má tři části:

1. Právo občanů na včasné, pravdivé a nezkreslené informace
2. Požadavky na vysokou profesionalitu
3. Důvěryhodnost, slušnost a serióznost zvyšují autoritu médií v žurnalistice

Etika novinářů nastavuje jasné meze, za které by novinář neměl zajít. Patří k nim například přílišné zasahování do soukromí, psaní nepravých či nepodložených informací bez udání jejich zpochybnění, nebo v případě informování o tragické události bezohlednost vůči pozůstalým.

Bulvární tisk má s tím seriózním společného asi jen to,

že jeho cílem je čtenáře o něčem informovat. Na rozdíl od seriózního tisku, jehož cílem je podávat čtenářům pravdivé informace, bulvár jakoby se jen neustále snažil překračovat morální zásady v podobě drbů. Něco jako etiku novinářů v něm nehledejte - byla by to jen ztráta času.

Žurnalistický kodex - zdroj: Wikipedie

Vendula Stará 9. třída

To bychom měli vědět

■ NOBELOVA CENA

(Zdroj: http://cs.wikipedia.org/wiki/Nobelova_cena)

Nobelova cena je ocenění, které se uděluje každoročně za zásadní vědecké a technické výzkumy.

V současnosti se také uděluje v různých oborech: fyzika, chemie, literatura a za mír.

■ HISTORIE NOBELOVY CENY:

Významný pán, po kterém se jmenuje Nobelova cena, se jmenoval Alfred Nobel.

Ve své závěti napsal, že každoročně se má udělovat za vynikající činy v pěti oblastech lidské činnosti

- Nobelova cena za chemii
- Nobelova cena za fyziku
- Nobelova cena za literaturu
- Nobelova cena za mír
- Nobelova cena za fyziologii a medicínu

Valerie Müllerová

Jak jsme úspěšní

ŠKOLA PÍSNIČKOU

Naše škola se v letošním školním roce účastní projektu Škola písničkou. Všichni žáci prvního stupně dostanou CD s pěknými písničkami, které se budou učit také v hodinách hudební výchovy.

V prosinci k nám přijedou autoři projektu a uspořádají koncert. Žáci páté třídy se v rámci tohoto projektu zapojili do tvůrčí soutěže o nejlepší písňový text. A co měl písňový text obsahovat?

- alespoň 4 sloky a refrén
- jakkoli rýmovaný
- zaměřen na jedno téma
- musel obsahovat dvě povinná slova

A jak tento oříšek rozlouskli 3 žáci z páté třídy? Posuďte sami a vyberte nejlepší text, který by měl být poslán do soutěže.

Hlasujte (krabice v hale školy).

Ivona Hamplová

POVEDENÁ ŠKOLA

Filip Danihelík

Hola, hola, škola volá.

Anička se vzbudila, nad sebou se zhrzočila. Zapomněl zvonit budíček - chyba jeho ručiček. Přijde pozdě do školy, k tomu zapomněla úkoly.

Hola, hola, škola volá.

Do školy to stihla, poznámce se vyhla. O hudebce zpívala, o češtině diktát psala, o matice počítala, o vý-

tvarce malovala.

Hola, hola, škola volá.

Jirka o hodině vřískal jako strašidlo,
je to velké zlobidlo.

Jirka poznámku dostal, po škole pak
do tří zůstal.

Hola, hola, škola volá.

Už skončila hodina, Aničku čeká ro-
dina.

Obratně vyběhla ze třídy, konec dik-
tátu i etudy.

JAK PÍSNIČKA LETĚLA KOLEM SVĚTA

Karolína Kurendová

1. Potkala jsem písničku,
prý zná celý svět,
a než jsem se nadála,
začla vyprávět:

ref: Letěla jsem letem světem,
od ucha k uchu,
jaká slova slyšela jsem,
nemáš potuchu!

2. Žížala mi řekla:
„Tady to je Řím,“
že čau, to je ciao,
to už od ní vím!

ref: Letěla jsem letem světem...

3. Když jsem v půlce Ameriky,
přijde vichřice,
Indiáni schovávají se
- a já spěchám velice!

ref: Letěla jsem letem světem...

4. Co to bylo za písničku,
to vám povím hned,
byla to přesně písnička,
co obletěla svět!

ref: Letěla jsem letem světem,
od ucha k uchu,
jaká slova slyšela jsem,
nemáš potuchu!
Juchu, juchuchu, nemáš potuchu!

KDYŽ TYGŘI TANČILI

Vít Řezáč

Když tygři tančili,
bylo modré nebe,
taky tam dražili,
koupili koberec pro tebe.

REF: Tygr, tygr, tygr,
tygr si tančí,
tygr, tygr, tygr,
jí stehýnka kančí.

Měli tam bufet,
tam coca colu,

to byl teda úlet,
pro celou školu
REF:
Byl to krásný večer,
tančili až do rána,
nikdo tam nebrečel,

pozvali i paviána.
REF
To byla párty,
tančili na rock,
hráli i karty,
tak zase za rok.

Žáci ze „sportáku“ na stupních vítězů

Žáci ze sportovního kroužku se ve středu 17. 10. zúčastnili 7. ročníku Přeboru UJEPu v přespolním běhu v Ústí n.L.

Počasí bylo nádherné a podzimní sluníčko přímo vybízelo ke sportování. Naši borci toho náležitě využili a doběhli si pro 2 medaile. Ve svých kategoriích získali stříbrem za 2. místo Mája Vlčková a bronzovou za 3. místo Tomáš Kotlaba. I další naši běžci si vedli skvěle. Matěj Mička a Tina Dalihodová přivezli 4. místa. Poděkování patří i ostatním, kteří statečně bojovali, a to Tyně Bártlové, Tereze Škodové, Jasmíně Rajtorové, Matějovi Hnízdilovi, Michalovi Pittnerovi a v mladší kategorii Honzovi Peřichovi. Závod se podařily a již teď se těšíme na další ročník. Doufáme, že nám opět zacinkají medaile.

Všem závodníkům gratulujeme!

(ŠH)

zážitky

z Žihle

POSLEDNÍ ŠKOLA V PŘÍRODĚ ANEB UŽ JSME DEVÁTÁCI + DALŠÍ POSTŘEHY

Ze začátku mi bylo docela líto, že jedeme do školy v přírodě na začátku roku a celá škola. Nedokázala jsem si představit všechny třídy v jednom areálu. Po pravdě jsem se toho bála. Nakonec jsem se s tím ale smířila, no co si budeme povídat, nic jiného mi nezbyvalo.

Na nádraží jsme se drželi mezi svými vrstevníky a ani jsme se nějak nehmuli k mladším žákům. Jízda vlakem začala vše měnit. Mladší žáci se zdáli jako dost příjemná společnost a po příjezdu do Žihle se skupinky (při cestě do areálu) začaly hezky míchat. Najednou s námi šli nejen osmáci, ale přidali se k nim i šestáci a mnohem mladší žáci. Začala jsem se opravdu těšit na týden se školou, ale zároveň mi začalo být smutno. V hlavě mi mnohokrát prolétlo: „Už jsme devátáci“, nebo „Tento rok je poslední, zvládla jsem to, dostala jsem se až sem.“ Snažila jsem se tyto myšlenky zahnat a tak jsem věnovala pozornost závislosti žáků na telefonním signálu. (Někdy by mě zajímalo, co by někteří říkali, kdyby se v těchto situacích viděli.)

Opravdu mě bavilo, když jsem viděla žáky běhat po areálu s nataženou rukou. Měla jsem dokonce strach o jejich duševní zdraví, to víte, když začne jeden žák křičet na celý areál jako pomínutý, už to není sranda. Nejlepší bylo, že při této reakci všichni věděli, že se mu podařilo najít aspoň jednu čárku signálu, takže se na daném místě všichni začali shromažďovat a hledat signál též.

Opravdu jsem si užila týden zábavy, která byla na denním pořádku. Skutečně to byla nejhezčí škola v přírodě, i když jsem po týdnu chození a běhání sotva cítila nohy a celé tělo, bylo to skvělé. Docela mě mrzí, že jsem takhle hezkých škol v přírodě neprožila víc. Mám hezký pocit, když mě na chodbě pozdraví lidé, kteří mě dříve jen míjeli. Myslím si, že nás tento výjezd hodně sjednotil.

Kateřina Utišilová

Hodně se mi líbil areál a okolí, spolu s lidmi to vytvořilo hezkou, příjemnou atmosféru. Den příjezdu byl spíše jen takový seznamovací, podle následujících dnů i odpočinkový, a nejspíš jediný, kdy jsem vstávala bez bolesti celé-

Zápas ve stolním tenisu

Volejbalový turnaj

ho těla. Následující dny byly pro každou třídu individualitou, někdo cestoval, jiný měl první pomoc. Možnost potkat žáky z jiných tříd bylo například pro mě možné jen večer, při jídlu, nebo při společném programu, který byl, ale, co si pamatuji jen na konci.

Ráno spojená s rozvíčkou a ranním během pod vedením pana učitele Hauznera a paní učitelky Melounové, která byla pro většinu po prvním dnu takzvaným „ranním mučením“ se nakonec ukázala jako něco, po čem se mi nejvíce stýskalo. Večery jsem brala jako honbu po signálu, přičemž jsem po nalezení místa s tím nejlepším byla rozhodnutá toto místo prozradit za lízátka a vytvořit si z toho slušný byznys. Bohužel se to nepodařilo.

Vše bylo zakončeno stezkou odvahy, kterou jsem brala po probuzení v noci dosti pobouřeně, nakonec se mi ale líbila.

Poslední den jsem strávila neustálým symbolickým upíjením horké čokolády a loučením s tím vším. Nakonec to bylo fajn.

Vendula Stará

Za připomenutí určitě patří celodenní výlety jednotlivých tříd a „Žihliáda“, která se podle mého názoru velice vyvedla. O naše hladové krky se staraly paní kuchařky s výtečnými jídly.

Říkala jsem si, jak to celé přežiji, jen pobyt na čerstvém vzduchu doprovázen sportem a soutěžemi, nakonec z toho, co si vzpomínám, bych poskládala sotva dva dny a pro mě, jako pro člena 9. třídy jsou zážitky z tohoto týdne stoprocentně lepší než z minulého pobytu, ještě jako osmá třída.

Škola s tímto řešením pobytů by měla pokračovat i nadále, třídy se sbliží, poznají se navzájem, možná vzniknou i nové vztahy.

Žihle se zařadila do pobytů s úžas-

nými zážitky a vzpomínkami, na které nechci zapomenout.

Veronika Litošová

První den jsme na čerstvém vzduchu začali absolvovat první hodinu kurzu, na kterém si žáci mohli sami vyzkoušet jaké to je zachránit dusícího se člověka, anebo jak zastavit tekoucí krev z nosu.

V dalších dnech jsme si mohli vyzkoušet například jak zastavit tepenné krvácení anebo jak zafixovat zlomeninu. Někteří jedinci, například já, ale i jiní, moc s ranní rozčvičkou nesouhlasili a za každou cenu se z ní snažili vykouvat.

Dokonce jsme se dozvěděli, že jsme zatím jediná škola, která kdy zavařila stroj na čokoládu. No, tak alespoň mají na nás vzpomínky.

V každém případě jsem si to velice užila a podobný výlet očekávám i v dalším školním roce. **Petra Pocklanová**

Škola o něco hezčí

I tam, kam i králové chodí sami, může být příjemně. Umývána a WC staré 36 let se změnilo k nepoznání. Příjemné barvy obkladů a dlažby, moderní toalety, umyvadla, odkládací plochy a hygienická příslušenství - vše nové, čisté, odpovídající současným hygienickým i estetickým standardům.

Rekonstrukce proběhla o prázdninách v srpnu přesně podle domluveného časového harmonogramu. Rodiče našich žáků si vše mohli prohlédnout už 6. září, kdy se konaly první třídní schůzky. Chtěli bychom touto cestou velmi poděkovat za kvalitní práci firmě Kabel spol. s r. o. a našemu zřizovateli, který zajistil předložení projektové žádosti o dotaci na tuto rekonstrukci u MAS Labské skály.

Celá rekonstrukce byla zhotovena za 387 585,- Kč (bez DPH) a z dotačního Programu rozvoje venkova bude proplaceno 348 826,- Kč.

Cílem projektu bylo zlepšit jak hygienický tak estetický stav sociálního zařízení, které je určeno k potřebám školy, ale i veřejnosti. Tento cíl byl naplněn na 100 %.

Přijďte se osobně přesvědčit anebo se podívejte na fotografie na našich webových stránkách.

CO SE DĚJE VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Tak jako loňský rok i letos se věnujeme plnění celoroční hry časopisu Pastelka, tentokrát má název SAFARI. Jde o aktivity a činnosti zaměřené na pomyslnou záchranu ohrožených druhů živočichů a děti se tak budou po celý rok seznamovat s různými druhy zvířat a jejich životem.

Kromě tohoto projektu se ale bude-

me věnovat dalším činnostem. Využili jsme letošní krásné podzimní dny k procházkám i venkovním hrám. Chodíme do tělocvičny, bazénu i do počítačové a interaktivní učebny. Věnujeme se také výtvarným aktivitám. Vyráběli jsme koláž podzimního stromu, ve skupinách jsme vyráběli draka z časopisů a krepového papíru. Z barevných javorových

listů jsme si zkoušeli vyrábět růžičky.

Na chodbě před družinou jsme si nainstalovali podzimní výstavku ovoce a zeleniny díky dětem, kterým jejich rodiče umožnili různé ovoce a zeleninu přinést. Tímto jim velice děkuji. Nesmím zapomenout na tradiční Drakiádu, která se nám na konci října díky dešti a bezvětří nevydařila, a tak si ji zopakujeme v začátku měsíce listopadu... snad bude počasí milosrdnější.

Vychovatelky

K. Suková a B. Žáčková

Otázky Matěje Hnízdila

Matěj Hnízdil ze čtvrté třídy opět vyrazil mezi žáky 1. stupně naší školy a položil jim dvě zdánlivě jednoduché otázky. Jak odpovědělo 27 dotázaných, a jak jsou naše děti znalé posuďte sami.

1. otázka: Jaké zvíře zdomácnělo jako první? Správná odpověď: Pes

správně odpovědělo 14

špatně odpovědělo 8

nevědělo 5

2. otázka: Jaké y/i se píše ve slově LYSKA?

Správně odpovědělo 18

špatně odpovědělo 5

nevěděli 4

Děkujeme Matějovi za jeho průzkum a jsme zvědaví, jaké otázky vymyslí pro příště.

Dvouměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.